

Sygnatura akt IV Ka 286/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 maja 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Mariusz Górski (spr.)
Sędziowie :	SO Sylwana Wirth SO Agnieszka Połyniak
Protokolant :	Aneta Pawlicka

przy udziale Barbary Chodorowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 15 maja 2013 roku

sprawy **M. P.**

oskarżonego z art. 193 k.k. i art. 158 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 14 stycznia 2013 roku, sygnatura akt VI K 1055/11

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchyla orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności wymierzonej oskarżonemu M. P.;

II. wymiar kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec M. P. za czyn opisany w punkcie II części dyspozytywnej obniża do 3 (trzech) miesięcy, zaś za czyn opisany w punkcie III części dyspozytywnej obniża do 8 (ośmiu) miesięcy;

III. na podstawie art. 85 kk wymierza M. P. karę łączną 8 (miesiący) pozbawienia wolności;

IV. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

V. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. z kancelarii Adwokackiej w Ś. 516, 60 złotych tytułem kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

VI. zwalnia oskarżonego od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za instancję odwoławczą, zaliczając wydatki związane z tym postępowaniem na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV Ka 286/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem M. P. uznany został za winnego, że w dniu 27 sierpnia 2011 r. w miejscowości S., województwa (...), przez otwór okienny powstały po uprzednim wybiciu szyby, wdarł się do pomieszczenia mieszkalnego należącego do S. R.,

to jest popełnienia czynu z art.193 k.k. i za to na podstawie art.193 k.k. wymierzono oskarżonemu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Tymże wyrokiem M. P. uznany został za winnego, że działając wspólnie z P. W. w dniu 27 sierpnia 2011 r. w miejscowości S., województwa (...), działając wspólnie i w porozumieniu wzięli udział w pobiciu S. R. narażając go na niebezpieczeństwo utraty życia lub doznania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w ten sposób, że uderzali pokrzywdzonego po twarzy i głowie, w wyniku czego S. R. doznał obrażeń w postaci: stłuczenia głowy, obrzęku nosa oraz pęknięcia wargi, które to spowodowały u niego rozstrój zdrowia na okres poniżej dni siedmiu,

to jest popełnienia występku z art.158§1 k.k. w zw. z art.157§2 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. i za to na podstawie art.158§1 k.k. w zw. z art.11§3 k.k. wymierzono sprawcy karę 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Zgodnie z art.85 k.k. i art.86§1 k.k. wymierzono oskarżonemu M. P. karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Wyrok powyższy zaskarżył oskarżony, a z treści jego osobistej apelacji wynika zarzut rażącej niewspółmierności kary, a przejawiający się w orzeczeniu bezwzględnej kary pozbawienia wolności, podczas gdy zwłaszcza jego sytuacja osobista i rodzinna przemawiała za zastosowaniem dobrodziejstwa art.69§1 k.k.

Tym samym skarżący wniósł o warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej względem niego kary pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Wbrew twierdzeniom skarżącego nie sposób stwierdzić, by po jego stronie zachodziły dostateczne przesłanki dla dobrodziejstwa art.69§1 k.k.

W szczególności z treści tego przepisu, a także z §2 art.69 k.k. wynika, iż sąd może warunkowo zawiesić wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności, wówczas gdy zachodzi tzw. pozytywna prognoza kryminologiczna co do zachowania oskarżonego w razie pozostawienia go na wolności. Tego, odnośnie M. P. po prostu brak, a dostatecznym dowodem dla uzasadnienia wskazanego poglądu jest, to, iż oskarżony omawiany występki popełnił zaledwie w 2 miesiące po ukaraniu go przez Sąd Rejonowy w Kłodzku za przestępstwo z art.280§1 k.k. Na tym nie zakończył swej przestępczej działalności, bowiem 5 czerwca 2012 r. skazano go za czyny z art.224§1 i 222§1 i 226§1 k.k.

Tym samym trzeba stwierdzić, iż M. P. nie daje jakiegokolwiek gwarancji, iż w razie zastosowania warunkowego zawieszenia wykonania wymierzonej mu kary pozbawienia wolności nie popełni ponownie przestępstwa, zaś jego powoływanie się na śmierć matki w 2009 r. i konieczność „wsparcia” ojca – mając na względzie dotychczasowe zachowanie oskarżonego, należy uznać po prostu za próbę uniknięcia pobytu w zakładzie karnym, nie zaś za szczery zamiar zmiany dotychczasowego zachowania.

Niezależnie od apelacji oskarżonego Sąd Okręgowy obniżył wymierzone wobec M. P. tak kary jednostkowe jak i karę łączną, zrównując je z karami wymierzonymi współsprawcy – P. W., bowiem nie zaistniały jakiegokolwiek powody, by ukaranie w tym zakresie różnicować. Obaj oskarżeni dopuścili się tych samych przestępstw, jak i stopień zawinienia był niemal identyczny.

Inną kwestią jest stosowanie art.69§1 k.k. Takie warunki spełniał P. W., zaś M. P. – nie.

Z uwagi na powyższe – zdecydowano jak w wyroku.